

Jož nám ten vtáček oletěl
a ochetil nám pérko,
kemo pak te se dostaneš,
te Křópalova dcerko?

Kemo pak bech se dostala,
nežle, Františko, tobě?
De's te mně decky sleboval,
že te mě vezmeš k sobě.

295. VOLENÍ

574.

Joj-da-na, joj-da-na, ne-pů-jdu za Já-na; ra-dši po Ju-ří-čka, má če-rve-né lí-čka.

Jojdana, jojdana,
nepůjdu za Jána;
radši za Juříčka,
má červené líčka.

Jojdana, jojdana,
nepůjdu za Jána;
radši za Mikulku,
má tenkú košulku.

296. POSMĚCH NEJHŮŘE BOLÍ

575.

Ka-ma-rá-dko vě-rná, ja-ko ru-ka je-dna, mě-la sem mi-lé-ho, tys mně ho o-dve-dla.

576.

Ka-ma-rá-dko vě-rná, ja-ko ru-ka jedna, mě-la sem mi-lé-ho, tys mně ho o-dve-dla.

Od Brna

Kamarádko věrná,
jako ruka jedna,
měla sem milého,
tys mně ho odvedla.

Dy's mně ho odvedla,
jenom si ho mívej,
jenom se, sestřičko,
ze mně nevysmívej.

297. TÍŽE

577.

Ka-me-ňu, ka-me-ňu, těž-ko sr-dcu mému, ro-zděl se na dvo-je, po-těš sr-dce mo-je!

Z Branek

Kameňu, kameňu,
těžko srdcu mému,
rozděl se¹⁾ na dvoje,
potěš srdce moje!

Srdce mé, srdce mé,
proč's tak zarmúcené?
Hoříš jako plameň,
visíš jako kameň.

Červená šnúrečka
je velice tenká,
ona se vřezala
do mého srdečka.

Dyby se ten kameň
ve zlato obrátil,
co by se děvčati
syneček navrátil.²⁾

Horno mi je, horno
na mojem srdečku,
jak by mě ho svázal
červenú šnúrečku.

¹⁾ rozstup

²⁾ Choť by se rozstupil
baj na desatero,

už mi tak nebudě
jak mi byvalo.